

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9539

гр. София, 01.12.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в закрито заседание на 01.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

като разглежда дело номер **8981** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано въз основа на Решение №9292/25.08.2021г. по адм. дело №8823/2020г. на Върховния административен съд (ВАС), състав на Трето отделение с което е отменено Решение №2814/09.06.2020г., постановено по адм. дело №11289/2019г. на Административен съд София – град (АССГ) и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона.

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) и чл.39, ал.1 и ал.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) срещу НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ (НАП), представлявана от изпълнителния директор.

Ищецът В. Р. Г. от [населено място], моли съда да постанови решение с което да осъди ответника да му заплати обезщетение в размер на 1000 (хиляда) лева за неимуществени вреди, претърпени в резултат на неизпълнение в достатъчна степен от страна на ответника на задължението по чл.59, ал.1 ЗЗЛД, чл.24 и чл.32 от Общия регламент относно защитата на личните данни (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (GDPR), заедно със законната лихва върху тази сума, смятано от 15.07.2019г. до окончателното изплащане на вземанията. Претенцията е уточнена с допълнителна молба от 09.12.2019г.

От обстоятелствената част на исковата молба се установява, че вредите се претендират от неизпълнение от страна на ответника НАП на задължения, вменени му от правото на Европейския съюз с чл.24 и чл.32 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО.

Съдът констатира, че пред ВАС е образувано адм. дело №1037 по описа за 2021г. по

което с Определение от 14.05.2021г. е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз (СЕС), на основание чл.267, §3 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) за тълкуване на чл.5, §2, чл.24, чл.32, чл.82, §1 и §3 във връзка със Съображения 74, 85 и 146 от Регламент (ЕС) 2016/679, със следните въпроси: 1) Разпоредбите на чл.24 и чл.32 от Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че е достатъчно да е осъществено неразрешено разкриване или достъп до лични данни по смисъла на чл.4, т.12 от Регламент (ЕС) 2016/679 от лица, които не са служители в администрацията на администратора на лични данни и не са под негов контрол, за да се приеме, че приложените технически и организационни мерки не са подходящи? 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, какъв следва да е предметът и обхватът на съдебния контрол за законосъобразност при проверка дали приложените от администратора на лични данни технически и организационни мерки по чл.32 от Регламент (ЕС) 2016/679 са подходящи? 3) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, принципът на отчетност в чл.5, §2 и чл.24 във връзка със Съображение 74 от Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че в исковото производство по чл.82, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът на лични данни носи доказателствената тежест относно обстоятелството, че приложените по чл.32 от Регламента технически и организационни мерки са подходящи? Назначаването на съдебна експертиза може ли да се приеме като необходимо и достатъчно доказателствено средство, с което да се установи дали приложените от администратора на лични данни технически и организационни мерки са подходящи в хипотеза като настоящата, в която неразрешеният достъп и разкриване на лични данни е резултат от „хакерска атака“? 4) Нормата на чл.82, §3 от Регламент (ЕС) 2016/679 може ли да се тълкува в смисъл, че неразрешено разкриване или достъп до лични данни по смисъла на чл.4, т.12 от Регламент (ЕС) 2016/679, в случая чрез „хакерска атака“, от лица, които не са служители в администрацията на администратора на лични данни и не са под негов контрол, е събитие, за което администраторът на лични данни по никакъв начин не е отговорен и е основание за освобождаване от отговорност? 5) Нормите на чл.82, §1 и §2 във връзка със Съображения 85 и 146 от преамбюла на Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че в хипотеза като настоящата на нарушение на сигурността на личните данни, изразяващо се в неразрешен достъп и разпространение на лични данни, осъществено чрез „хакерска атака“, само преживените от субекта на лични данни опасения, притеснения и страх от евентуална, бъдеща злоупотреба с лични данни, без да е установена такава злоупотреба и/или да е настъпила друга вреда за субекта на данните, попадат в широкия смисъл на понятието нематериални вреди и е основание за обезщетение?

По отправеното преюдициално запитване пред съда на Европейския съюз е образувано дело №С-340/2021.

От изложеното следва, че въпросите поставени в преюдициалното запитване са свързани с настоящия казус, включително във връзка със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени от ВАС със съдебния акт по адм. дело №8823/2020г. Отправеното преюдициално запитване изцяло обхваща хипотезата на търсената в настоящото производство защита, тъй като се претендират вреди от нарушение на правото на ЕС по иска за обезщетение за вреди претърпени в резултат на неизпълнение в достатъчна степен от страна на ответника на задължението по чл.24 и чл.32 от Общия регламент относно защитата на личните данни.

При тези факти настоящият решаващ състав приема, че даденото тълкуване на СЕС по преюдициалното запитване по адм. дело №1037/2021г. на ВАС, следва да бъде съобразено и от настоящия съд при постановяване на съдебното решение. Съгласно изричната разпоредба на чл.633 ГПК решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България, поради което и настоящият състав намира, че следва да бъде изчакано произнасянето на СЕС по въпросите, поставени в преюдициалното запитване.

Така мотивиран и на основание чл.631, ал.1 ГПК, приложим на основание чл.144 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

ОПРЕДЕЛИ

СПИРА производството по адм. дело №8981/2021г. по описа на Административен съд София - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав, до постановяване на Решение от Съда на Европейския съюз по дело №С-340/2021, образувано по отправено преюдициално запитване от Върховния административен съд на РБългария по адм. дело №1037/2021г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ
Боряна Петкова